

6.Nyom.663/2024.

HATÁROZAT **a feljelentés elutasításáról**

A hivatali visszaélés büntette miatt tett feljelentést – mivel a feljelentett cselekmény nem bűncselekmény –

e l u t a s í t o m .

A határozatot a feljelentő részére azzal kézbesítem, hogy ellene panasznak nincs helye, azonban a kézbesítést követő egy hónapon belül felülbírálati indítványt nyújthat be a határozatot hozó ügyészségen.

A felülbírálati indítvány benyújtására nyitva álló határidő elmulasztása esetén igazolásnak nincs helye.

A felülbírálati indítványt előterjesztő személy jogi képviselete kötelező. A felülbírálati indítványt előterjesztő személy az írásbeli felülbírálati indítványát, bejelentését, észrevételét és egyéb indítványát kizárólag jogi képviselője útján, az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint nyújthatja be. A nem jogi képviselő útján, nem az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint benyújtott írásbeli indítvány hatálytalan.

A felülbírálati indítványt meg kell indokolni és ahhoz a felülbírálati indítványt előterjesztő személy csatolhatja a rendelkezésére álló, az indítványozó álláspontja szerint az ügyben bizonyítandó tény bizonyítására alkalmas adatokat, iratokat, nyilatkozatokat.

Amennyiben sem a feljelentő, sem a sértett nem nyújt be felülbírálati indítványt, az ügyészség intézkedik az anonimizált határozat és ügyiratjegyzék közzétételéről. Ha a nyomozást más személy eredményes felülbírálati indítványa alapján elrendelik, az eljárás későbbi esetleges megszüntetése esetén a korábban felülbírálati indítványt be nem nyújtó sértett és feljelentő az eljárást megszüntető határozattal szemben panasszal nem élhet, ismételt felülbírálati indítványt nem terjeszthet elő, vádindítványt nem nyújthat be.

Az eljárásban a felülbírálati indítványt előterjesztő személy költségkedvezmény iránti kérelmet nem terjeszthet elő.

I N D O K O L Á S

A feljelentő a Legfőbb Ügyészségnek címzett beadványában egyebek mellett hivatali visszaélés büntette miatt feljelentést tett a jogellenes fogvatartás büntette miatt tett feljelentésé alapján eljáró és a feljelentést elutasító ügyész, valamint a feljelentés elutasítása ellen bejelentett panaszát elbíráló ügyész ellen.

Feljelentésének lényege szerint az ügyben eljáró ügyészek megalapozatlanul, törvénysértően utasították el feljelentését, illetve a feljelentés elutasítása miatt bejelentett panaszát, melynek során megsértették az eljárási szabályokat és a feljelentő alapvető

jogait. Álláspontja szerint az eljáró ügyészek lényeges körülményeket, tényeket nem vettek figyelembe, ezáltal hivatali kötelezettségüket megszegték.

A feljelentő szerint a sérelmezett hivatalos személyek magatartása a Btk. 305. §-ának a) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntettét meríti ki. Ennek megfelelően az a hivatalos személy, aki azért, hogy jogtalan hátrányt okozzon vagy jogtalan előnyt szerezzen hivatali köteleességét megszegi, büntettet követ el.

A vizsgált bűncselekmény alanya csak hivatalos személy lehet, akinek a szándéka átfogja, hogy magatartásával a köteleességét megsérti, vagy tudatosan elmulasztja a kötelezettség helyes értelmezésével kapcsolatos feladatait, továbbá célzata jogtalan hátrány okozására, illetve jogtalan előny szerzésére irányul.

A kötelességszegés esetén a hivatalos személy a feladatkörébe tartozó ügyben eljárva a rá vonatkozó jogszabályokkal, szervezeti és működési szabályzattal, ügyrenddel, ügyviteli utasításokkal, vagy a felettes általános és egyedi ügyben adott utasításával ellentétesen jár el, mely magatartás akár aktív, akár passzív magatartásban is megnyilvánulhat.

A bűncselekmény megállapításához az említett tényállási elemek együttes megvalósulása szükséges.

A feljelentésben közölt tényállás és a fent idézett jogszabályhely összevetése alapján azonban a feljelentésben megnevezett hivatalos személyek célzatos, jogtalan hátrány okozására, vagy jogtalan előny szerzésére irányuló kötelességszegése – mint elkövetési magatartás – egyértelműen kizárható volt.

Önmagában ugyanis az a tény, hogy az eljáró hivatalos személy, ügyész az ügyben érintett személynek nem megfelelő, a feljelentő érdekével ellentétes döntést hoz, véleményével ellentétes álláspontot alakít ki, ténymegállapítást tesz, bűncselekményként nem értékelhető, figyelemmel arra, hogy a hivatalos személynek a határozatában rögzített ténymegállapításaihoz és ezek alapján hozott döntéshez a hivatala adta jog gyakorlásából adódóan jogellenességet kizáró hatás fűződik.

Ez igaz akkor is, ha az eljáró hivatalos személy döntéséről, intézkedéséről utóbb bebizonyosodik, hogy jogszabállyal ellentétes, tekintve, hogy az ekként meghozott esetlegesen hibás döntéssel okozott hátrány – kifejezett célzatra utaló adat hiányában - a magatartásának eredménye és nem célja.

A hatóság határozatai ellen egyebekben – az arra jogosult – a szükséges törvényi feltételek fennállta esetén jogorvoslattal élhet. A feljelentés azonban nem a jogorvoslat eszköze.

Mindezekre figyelemmel feljelentésését – a rendelkező részben írtak szerint – bűncselekmény hiányában kellett elutasítani.

A feljelentés elutasítása a Be. 381. §-a (1) bekezdésének a) pontjában foglaltakon, a határozat kézbesítése a Be. 381. §-a (2) bekezdésének első mondatán, a felülbírálati indítvány előterjesztésére vonatkozó rendelkezések a Be. 817/A. §-a (1) bekezdésének b) pontján, a Be. 817/A. §-a (2)-(5) bekezdésében foglaltakon, a Be. 817/C. §-ának (1) bekezdésében, a Be. 817/D. §-ának (1) bekezdésében, valamint a Be. 817/G. §-a (4) bekezdésének c) pontjában foglaltakon alapul.

Szeged, 2024. november 8.

dr. Mándoki Tamás
címzetes fellebbviteli főügyész
vezető ügyész